

Туй је Елеонска-та Гора, отъ която са-възнесе Господъ нашъ Иисусъ Христосъ. Задъ Елеонъ сини-тѣ мъгли, що са-показватъ, обозначавагъ Йорданскѣ-тѣ Долини и Мъртво-то Море. Йоше слѣдъ нѣколко вървежъ, ѣто видишь най-послѣ и светия градъ Іерусалимъ. — Той стои осамотенъ, средъ пустынно-гориста-та страна, и самъ са-възвышава на горы като на облацы. „Горы окрестъ его и Господъ окрестъ людей своихъ,“ както казалъ пророкъ-тѣ. Двѣ-тѣ священны кубета на храма Въскресење блѣскъво са-издаватъ изъ средъ свѣтложьлты-тѣ зданія и приличать къмъ себе-си сърце-то на зрителя съ ненадывана сила; — то осыща въ себе-си, каква светия са-скрива подъ тѣхъ!

СВЕТЫЙ ГРАДЪ ІЕРУСАЛИМЪ.

Іерусалимъ је построенъ на четири горы, обыколенъ съ крѣпостна стѣна, и има 4 вратя: Яфскы, Сіонскы, Геосиманскы и Шамскы или Дамасскы. Поклонници-тѣ влѣзватъ обыкновенно презъ Яфскы-тѣ врата и са-управятъ въ патриаршескыя мѣнастырь. Тамъ гы приѣмать и поугощавать какъ-годѣ за обѣдъ. Най-първо сичкы-тѣ дошлы отхождатъ сутренѣ-тѣ въ патриаршеска-та църква. Послѣ, като зачетѣтъ псалтыря, привыкватъ гы особенно въ двѣ дългы голѣмы стаи, и тамъ, по древнія обычай, умыватъ на мѣжѣ-тѣ поклонници рѣцѣ-тѣ и крака-та, а на жены-тѣ само рѣцѣ-тѣ, и гы отривать съ кърпы. Слѣдъ този обредъ, сичкы-тѣ са-завръщатъ въ църква за да дослушатъ утреннѣ-тѣ, а послѣ и службѣ-тѣ. Вечерѣтъ въ сѣщія день отвождатъ поклонници-тѣ къмъ Господнія Гробъ, въ храма на Въскресење, дѣто тѣ проминувать нощѣ-тѣ въ молитва. Сутренѣ-тѣ са-разиждагъ да живѣѣтъ по мѣнастыритѣ, що сѣ въ Іерусалимъ на брой тринадесетъ, а именно: Св. Авраама, святихъ Архангеловъ, два мѣнастыря св. Великомѣченика Георгія, св. Николая, св. Великом. Димитрія, св. Великомѣч. Феодора Тирона, св. Василия Великаго, св. Евѣимія Великаго, два мѣнастыря въ име Пресв. Богородицы, Св. Великом. Екатерины, св. Іоанна Кръстителя, и св. священном. Харалампія. За тѣхъ по-долу ще са-каже.

Светый градъ Іерусалимъ је основанъ отъ Мелхиседека, священника